

A tehdy mi došlo, že je všechno jinak

Každý člověk je něčím jiný a něčím zajímavý. Někdo má tmavou pleť, někdo zase světlou. Někdo má modré oči, někdo zase hnědé. Tím, že jsme všichni nějak jiní, je svět mnohem hezčí a zábavnější.

To je ale můj pohled na věc v patnácti letech. Dřív jsem si s tím nevěděla rady. Já, pihovatá holka, jsem se odmala každý den setkávala s lidmi, kteří poukazovali a všelijak upozorňovali na to, že mám obličej ozdobený jinak než všichni ostatní. Zájem okolí o mou odlišnost mi dvakrát nepřidal. Uznejte, že mi nemohlo být příjemné, když jsem se denně setkávala s otázkami: „Co to máš na obličej?“ „Ty máš neštovice?“ „To na tvém obličejí je špína?“

Denně čelit takovým otázkám pro mě nebylo lehké a často jsem chodila ze školky se slzami v očích. Moc jsem si přála, aby lidem kolem, hlavně mým vrstevníkům, už konečně došlo, že opravdu nemám nevléčitelné neštovice, že si obličej myji každý den, že jsou to prostě pihy, na které se nemají ptát. Dlouho, dlouho mé přání zůstávalo nenaplněno. Ještě ve třetí třídě jsem se setkávala s lidmi, kteří se mi směli.

Pak ale přeci jen přišel okamžik, kdy ne oni, ale já jsem pochopila, že všechno je jinak a že mé pihy nejsou mým problémem, ani překážkou. Ve svých třinácti letech jsem se zúčastnila projektu PIHA. Tehdy fotografka po celý rok shromažďovala portréty lidí, kteří se od ostatních liší právě pihami. Fotografie mého pihovateho obličejí se objevily na výstavě projektu PIHA, jehož výtěžek byl věnován dětem nemocným rakovinou. Účast na této charitativní akci mi dala možnost vidět i jiné pihovaté lidi, poznat jejich příběhy a uvědomit si, že mé dosavadní trápení už vlastně neexistuje.

A nebyla to jediná radost, kterou mi mé pihy přinesly. Jaké bylo mé překvapení, když jsem se dozvěděla, že se má fotografie dostala do italského vydání módního časopisu Vogue. To bylo pro mě něco neuvěřitelného.

Tehdy jsem definitivně přestala vnímat narážky cizích lidí na svoji pleť, kterou teď vidím jako svou přednost a zajímavost. A tu si užívám.

Štěpánka Falladová, kvarta A